

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avgvstini Barbosæ I. V. D. Lvsitani, Protonotarii, Et
Ivdicis Apostolici designati pro Tribunali Nunciaturæ
Hispaniæ, ac insignis Ecclesiæ Vimaransenis Thesaurarij
Maioris, Collectanea Doctorvm, Qui ...**

Barbosa, Agostinho

Venetiis, 1643

10. Monialibus bis, aut in anno ab Episcopo, vel superioribus offeratur
extraordinarius Confessor. Iuxta septa monasterij non conseruetur
sanctissimum Christi corpus, sed in publica Ecclesia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14108

ac regulares in eis commorantes, quam alij Præsides, ac Visitatores in cæteris habent Ordinibus: teneanturque suæ congregationis monasteria frequenter visitare: & illorum reformationi incumbere: & ea obseruare, quæ in sacris Canonibus, & in hoc sacro Concilio sunt decreta. Quod si etiam, Metropolitanano iustante, prædicta exequi non curauerint: Episcopus, in quorum diocesis loca prædicta sita sint, tanquam Sedis Apostolicæ delegatis, subdantur.

V Ide Nauarr. commento 3. de Regular. num. 3. vers. sexto, & in cap. statumus 19. quest. 3. num. 22. vers. quarto, Hieronym. Venero, y Leyua in examini Episcoporum lib. 6. cap. 21. num. 7. nouissime Stephan. Veyms in constitutiones 24. ex iure antiquo desumptas, & per Concil. Trid. in nouas, constit. 14. pag. 125. cum seq. ubi dicitur innouari cap. in singulis Regnis, de statu monach. per hoc decretum Concilij, & vnum ac alterum diuersimodè declaratur.

1. Quod si in his negligent, &c. Regularis, qui ob Prælatorum negligentiam, Capitulum generale trinennale

non conuocauerint, à Metropolitanò Prouinciæ, ubi monasteria eorum sunt, ad id compellendos esse; Yin verò illo instante, ne dum se in Congregationem redegerint, nec Capitula triennalia fuerint, Episcopis ordinarijs loci tanquam à Sede Apostolica ad id delegatis, subijci per hunc textum consulit Nauarr. consil. 83. de Regularib. in antiq. alijs consil. 18. de statu Monachor. in nouis. & tenent Sayr. in floribus decis. sub illo titulo de Regularib. decis. 89. Hieronym. Venero dict. libro 6. capitul. 8. num. 12.

Monasteria Sanctimonialium Sedi Apostolicæ immediatè subiecta ab Episcopis locorum gubernentur.

C A P V P IX.

- 1 Doctores de materia cap. agentes.
- 2 Moniales Sedi Apostolicæ subiectæ ab Episcopo sunt gubernandæ spirituali gubernio, sed non temporali.
- 3 Administratores bonorum temporalium Monialium quis deputare valet.
- 4 Officiales, & ministri monasteriorum Monialium

- quibus qualitatibus eligendi,
- 5 Moniales in refectorio communi concedere, & in loco etiam communi laborare debent.
- 6 Monialibus non committitur clavis custodiae sanctissimi Sacramenti,
- 7 Reliquiæ non in monasterijs Monialium, sed in exterioribus Ecclesijs asseruari debent.

3 Cap. cognouimus. 28. q. 1.

Monasteria Sanctimonialium, sanctæ Sedi Apostolicæ immediatè subiecta, etiam sub nomine Capitulorū sancti Petri, vel sancti Ioannis, vel alijs quomodocunque nuncupentur, ab Episcopis tanquam dictæ Sedis delegatis gubernentur, non obitantibus quibuscumque. Quæ verò à deputatis in Capitulis generalibus, vel ab alijs regularibus reguntur, sub eorum cura & custodia relinquuntur.

1. **V** Ide de materia Hieronym. Venero, y Leyua in examine Episcoporum lib. 6. cap. 21. num. 5. Stephan. Daltin de potest. Episcop. & Abbatum, cap. 30. num. 6. Non possunt hæc monasteria exempta visitari à Capitulo, Sede vacante Abb. in cap. cum olim num. 3. & ibi Felin. num. 3. ad fin. de maiorit. & obediens. Rota in Burgen. turis visitandi 1. Iulij 1596. coram Orano.
2. Moniales Sedi Apostolicæ subiectas ab Episcopo esse gubernandas spirituali gubernio, sed non temporali, refert decisum Armendar. in addit. ad recopil. legum Nauarræ lib. 2. tit. 18. l. 7. de Religioib. num. 92. ubi num. seq. subdit pariter resolutum per hoc decretum nullam iurisdictionem esse concessam Episcopo in monasterijs Sedi Apostolicæ immediatè subiectis, nisi in concernentibus spiritualia, in temporalibus verò nihil agere posse.
3. Ordinarij, nec Regulares, etiam in Capitulis eorum generalibus, non possunt deputare administratores bonorum temporalium Monialium particulares Religiosos cuiuscunque gradus, aut præminentie, etiam si superiores monasteriorum fuerint, vt refert decisum Sel. in

selest. Canon. 29. num. 12.

Quoad officiales, aut ministros monasteriorum Monialium, ætas nulla determinata est, sed eligendi sunt, qui morum grauitate, virtutumque ornamentis, & alijs honestis qualitatibus sunt præditi, vt per Sel. dict. cap. 29. num. 13.

Moniales in refectorio communi comedere, & in loco etiam communi laborare debent, ex eod. Sel. citato loco, qui refert ita decisum à Sac. Congreg. Episcop. in Messanen. 1. Augusti 1603.

Monialibus non committitur clavis custodiae sanctissimi Sacramenti, sed penes eum Sacerdotem semper esse debet, ad quem spectat illud administrandi cura, Sel. d. cap. 29. num. 25. ubi asserit ita resolutum ab eadem Sac. Congregat. in Valli soletana 12. Ianuarij 1604.

Reliquiæ non in monasterijs Monialium, sed in exterioribus Ecclesijs asseruari debent, ubi de locis decentibus provideatur, vt per Sel. d. cap. 29. num. 28. qui dicit ita fuisse ab ead. Sac. Congreg. decisum in Faentina 7. Martij 1617.

Monialibus bis, aut ter in anno ab Episcopo, vel Superioribus offeratur extraordinarius Confessor. Iuxta septa monasterij non conferuetur sanctissimi Christi Corpus, sed in publica Ecclesia.

C A P V T X.

- 1 Doctores de materia cap. agentes.
- 2 Præceptum obligatorium non est vt Moniales saltem semel singulis mensibus confiteantur.
- 3 Moniales saltem semel singulis mensibus confiteri,

& SS. Eucharistiam suscipere debent.

- 4 Confessores in monasterijs Monialium, quæ sub cura Regularium existunt, non sunt examinandi ab Episcopo.

5 Monialibus

- 5 Monialibus etiā exemptis in certis casibus dādus est per Episcopum loci Confessarius extraordinarius.
- 6 Ordinarij ex decretis Concil. nullam iurisdictionem possunt sibi vendicare in Confessarios Monialium Regularibus subiectarum.
- 7 Confessores Monialium etiā Regularibus subiectarum tam ordinarij, quam extraordinarij hodie nō deputantur, nisi prius approbentur ab Episcopo.
- 8 Confessores extraordinarij Monialium nullatenus possunt confessiones audire, nisi prius ab Episcopo diocesano approbentur.
- 9 Nisi ante Constitutionem deputati fuerint.
- 10 Regulares ab Episcopo generaliter approbati ad confessiones personarū secularium nequaquam cōsentur approbati ad audiendas confessiones Monialium.
- 11 & approbati ad audiendas confessiones Monialium prius monasterij non possunt audire alterius.
- 12 Episcopi si amoveant confessores Regulares Monialium, non tenentur amotionis huiusmodi causam significare superioribus Regularibus.
- 13 Sanctissimum Sacramentum intra chorum, vel septa monasterij Monialium prohibetur asseruari.
- 14 Confessario Monialium certa annua merces consti-

- tui debet, & ille nihil amplius ab eis recipiat.
- 15 Confessarij extraordinarij Monialium à Religionis oneribus excusantur.
- 16 Confessarij Monialium munere fungi non potest habens curam animarum.
- 17 Confessionem Monialium sui Ordinis audire non licet Generali absque Episcopi deputatione.
- 18 Confessarij Monialium ab eis nominati non possunt remoueri nisi ex rationabili causa.
- 19 Confessarius dum Monialis infirmæ confessiones audierit cellæ ianua aperta remaneat.
- 20 Confessarius Monialium clausuram ingressus ad administranda sacramenta recta via eat; redcaque.
- 21 Confessarius Regularis Monialium, eiusque socius administrationis Sacramentorum, & confessionis casibus exceptis eas alloqui non possunt.
- 22 Confessario Monialium quis socius assignandus.
- 23 Confessarij Monialium post administrata sacramenta non amplius intra claustra morentur.
- 24 Moniales vigore facultatis in Bulla Cruciata concessa non possunt eligere Confessarios.
- 25 Confessionalia vbi collocanda.

Atendant diligenter Episcopi, & ceteri Superiores monasteriorum Sanctimonialium, vt in constitutionibus earum admoneantur Sanctimoniales ^a, & vt saltem semel singulis mensibus confessionem peccatorum faciant, & sacrosanctam Eucharistiam suscipiant: vt eo se saltari præfidio muniant ad omnes oppugnationes demonis fortiter superandas. ^b Præter ordinarium autem confessorem, alius extraordinarius ab Episcopo, & aliis superioribus bis, aut ter in anno offeratur, qui omnium confessiones audire debeat. ^c Quod verò sanctissimum Christi corpus intra chorum, vel septa monasterii, & non in publica Ecclesia conferretur, prohibet sancta Synodus, non obstante quocumque indulto, aut privilegio.

^a Clem. in agro. 5. sane. de statu monach.

1. **V**ide Campan, in diuersorū iuris Canonico rubr. 12. cap. 16. num. 51. cum multis seqq. Piafec. in praxi Episcop. par. 2. cap. 3. num. 57. vers. prohiberi; Hieronym. Venero, y Leyua in examine Episcop. lib. 6. c. 26. metipsum de offic. & potest. Episcop. par. 2. allegat. 2. num. 46. cum seqq.
2. **a** Admoneantur.] Non esse obligatorium præceptum, resoluunt Viuald. in Candel. aureo rub. de confess. nu. 41. Zerol. in praxi Episcop. par. 1. verb. Moniales §. 7. Valer. Reginald. in praxi fori panit. lib. 29. num. 73. in fine. Soar. tom. 4. de Panit. disp. 36. sect. 5. nu. 7. Fagundez in quinque Ecclesia præcepta, præc. 2. lib. 2. cap. 2. num. 18.
3. **b** Vt saltem semel singulis mensibus, &c.] Vide Fr. Emano. quest. regular. tom. 1. q. 62. art. 1. Soar. tom. 3. q. 80. art. 11. disp. 66. et tom. 4. disp. 36. sect. 5. num. 7. Zerol. d. §. 7. Fr. Ludou. Miranda de sacris Monialibus quest. 10. art. 1. Molfes. in sum. tract. 7. cap. 10. num. 21. Homobon. de Bonis de examine ecclesiast. tract. 8. cap. 2. quest. 3. Trullench in præcepta Decal. lib. 3. cap. 5. dub. 2. num. 1. Fagundez in quinque Ecclesia præcepta, præc. 2. lib. 2. cap. 2. num. 18. In Clem. no in agro 1. §. sanè, de statu monach. præcipitur Religiosis nigris Ordinis S. Benedicti, vt singulis mensibus crimina sua constentur, & ideo Religiosos dicti Ordinis habentes conscientiam peccati mort. teneri singulis mensibus confiteri sub peccato mortali resoluunt post gloss. in d. Clem. Sor. in 4. dist. 18. quest. 1. art. 3. Caiet. tom. 1. opusc. tract. 5. quest. 5. Can. in relect. de Panit. par. 5. Syluest. in sum. verb. Confessio 1. num. 4. Nauarr. in cap. placuit dub. 6. num. 122. Iacob. de Grass. in aureis decif. lib. 3. cap. 5. num. 106. licet oppositum non sit omnino improbabile, imò probabilius illud dicunt Henriquez in summ. lib. 8. de Eucharist. cap. 5. Suarez in 3. part. disp. 86. sect. 5. Filliuc. tom. 1. tract. 4. cap. 2. num. 54. Tanner. tom. 4. disp. 5. quest. 8. dub. 5.
4. **c** Præter ordinarium autem Confessorem, &c.] Confessores in monasterijs Monialium, que sub cura Regularium sunt, non esse examinandos ab Episcopo, decimum refert Armendar. in addit. ad recopil. legum Nauarre lib. 4. tit. 28. l. 1. §. 1. de confitendo semel in anno, num. 17. relatus per me d.

alleg. 25. num. 47. Sed sufficere si examinati fuerint à superiore Ordinis ad audiendas Confessiones Monialium, resoluunt Sorb. in suis annor. ad compend. Mendicant. verb. Moniales, vers. quod præter. Azor. in sic. moral. par. 1. lib. 17. cap. 9. quest. 2. vers. quæres an Confessarij. Campan. d. cap. 16. num. 5. vbi asserit decimum, posse Episcopum dare Confessorem Monialibus subiectis Regularibus, que nulla ratione induci possunt, vt suis Regularibus peccata confiteantur, refero Ego ipse d. alleg. 25. num. 48.

Monialibus etiā exemptis in certis casibus dandum esse per Episcopum loci Confessarium extraordinarium, decimum refert Galet. in margarita casuum conscientie, verb. confessio, et verb. Monialis. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori ecclesiast. resolut. 638. in 2. edit. Armendar. citato loco num. 17. & 18.

Nullam auctoritatem, vel iurisdictionem posse sibi Ordinarios vendicare ex decretis Concilij Trident. in Confessarios Monialium, que subiectæ sint Regularibus, refert decimum Armendar. in addit. ad recopil. legum Nauarra, lib. 2. tit. 18. l. 7. de Relig. num. 98.

Hodie verò aliter se res habet ex nouissima constit. Greg. XV. felicitis record. de exemptorum priuilegijs, incip. Inscrutabili, sub dat. Nonis Februarij 1622. in hæc verba. Confessores, verò, sine Regulares, sine seculares, quomodocumque exempti, tam ordinarij, quam extraordinarij, ad Confessiones Monialium etiā Regularibus subiectarum audiendas nullatenus deputari valeant, nisi prius ab Episcopo diocesano idonei iudicentur, & approbationem, que gratis concedatur, obtineant, liceatque Episcopo ex rationabili causa superiores Regulares admonere, & eiusmodi Confessores admoneant, hisque superioribus id facere detrectantibus, aut negligentibus, habeat Episcopus facultatem prædictos Confessores amouendi quoties, & quando opus esse iudicauerit. Hactenus dicta constitutio.

Super

- Super qua constitutione sacra Concilij Trident. Congregatio aliquas declarationes S. D. N. Urbano VIII. approbante edidit, & typis cameralibus imprimi iussit de anno 1625, & refert Aloyf. Ricc. in *decisionibus curia Archiepiscop. Neapolit. decis. 244. post numer. 12. part. 4. in hæc verba.*
8. Confessores extraordinarios Monialium nullatenus posse post constitutionem illarum Confessiones audire, nisi prius ab Episcopo diocesano idonei iudicentur, & approbentur: ordinarios verò Confessores ante constitutionis publicationem deputatos posse durante triennio ab eorum deputatione inchoando pergere in Confessionibus Sanctimonialium audiendis, absque alio examine, & approbatione Episcopi. Quòd si contingat, ut eorum facultas à Sede Apostolica ultra triennium prorogetur, tunc debere eos ab Episcopo examinari, & approbari.
  9. Superiores Regulares electos, seu deputatos ante ipsius constitutionis deputationem, quibus alioquin facultas competeat, audiendi Confessiones Monialium sibi subiectarum, posse durante eorum officio pergere sine alia Episcopi approbatione in Confessionibus audiendis illarum tantum, quæ spontè, ac proprio motu id ab eis petierint. At verò eos, qui post constitutionem eligentur, aut quoquo modo deputabuntur, vel qui in eorum officijs, seu dignitatibus, expleto iam tempore à constitutionibus cuiusque Ordinis, vel aliàs legitime præfinito, ad aliud tempus confirmabuntur, nequaquam posse Sanctimonialium Confessiones audire, nisi prius à diocesano Episcopo idonei iudicati, atque approbati fuerint.
  10. Regulares generaliter ab Episcopo approbatos ad Confessiones personarum secularium, nequaquam ceteri approbatos ad audiendas Confessiones Monialium sibi subiectarum, sed egere quoad hoc speciali Episcopi approbatione.
  11. Regularem ad audiendas Confessiones Monialium unius monasterij ab Episcopo approbatum minimè posse audire Confessiones Monialium alterius monasterij.
Confessores extraordinarios semel deputatos, atque approbatos ab Episcopo ad Monialium Confessiones pro una vice audiendas haud posse pluries in vim approbationis eiusmodi illarum Confessiones audire, sed ab Episcopo toties esse approbandos, quoties casus deputationis contigerit.
  12. Episcopum, cui licet ex rationabili causa iuxta dictam constitutionem superiores Regulares admonere, ut amoveant Confessores Monialium, atque administratores honorum ad earundem Monialium monasteria pertinentium, ipsique superioribus id facere detrectantibus, habetque facultatè prædictos Confessores, & administratores amovendi quoties, & quando opus esse iuduerit, non teneri eiusmodi causam significare Superioribus Regularibus, sed hoc relinqui arbitrio, & prudentiæ Episcoporum, quorum conscientiam sacra Congregatio serio oneravit.
  13. Quòd verò Sanctissimum Christi, &c. Vide Fr. Enman. *quæst. regul. tom. 1. quæst. 47. art. 4.*
  14. Confessario Monialium certa annua merces constitui debet, quæ iuxta morem, & qualitatem regionis vicui illius sufficiat, ea denique merces monasterio in quo degit idem Confessarius, si Regularis sit, persolvatur. Cæ-
- terum Ordinarij, locorum prohibeant Monialibus aliquibus pœnis, non tamen censurarum, ne ultra mercedem illam aliquid communiter, vel privatim eidem Confessori, vel alijs quibuscunque Fratribus tribuant, eisdemque Fratribus, ne à Monialibus etiam spontè oblatum, aut donatum recipiant, sub ipsè pœnis inhabeant, ita Aldan. in *compendio canon. resol. lib. 1. tit. 28. num. 10. Sel. in seloct. canon. cap. 30. num. 15. qui referunt resolutum per S. Congr. Episcop. & Regul. sub die 29. Novembris 1605.*
- Confessarij extraordinarij Monialium, à monasteriorum, in quibus degunt, aut Religionis oneribus, pro eo tempore dumtaxat, quo confessionibus audiendis occupantur, excusantur, ita Sel. *dicto cap. 30. numero 16. vbi attestatur ita decisum ab eadem S. Congr. 10. Martij 1593.*
- Confessarij Monialium munere fungi non potest habens curam animarum, Aldan. *dict. tit. 25. numer. 11. referens decisum ab eadem S. Congr. in Parmen. 10. Aprilis 1615.*
- Confessiones Monialium sui Ordinis audire non licet Generali absque Episcopi speciali deputatione, Sel. *d. cap. 30. num. 18. vbi testatur ita resolutum per eandem S. Congr. sub die 13. Novembr. 1627.*
- Confessarij Monialium ab eis nominati, non possunt removeri nisi ex rationabili causa, ex cod. Sel. *citato loco, qui asserit ita decisum sub die 11. Julij 1626.*
- Confessario Monialis infirmæ Confessionem audiente cellæ ianua aperta remaneat, & ambæ comitricæ ad eiusdem cellæ ianuam inorentur, ita vt & Confessarius, & infirma ab eis commodè cerni possit, ita Aldan. *d. tit. 25. num. 13. vbi ait sic fuisse resolutum per eandem sacram Congregationem sub die 13. Septembris 1583.*
- Confessarius Monialium clausuram ingressus ad administranda sanctissima Sacramenta recta via, & absque diuerticulo eat, redeatque, nec in aliam monasterij partem diuagetur, etiam occasione visitandi alias infirmas, quibus Sacramentorum administratio minimè est necessaria, refert decisum Aldan. *loco citato.*
- Confessarius Regularis Monialium, eiusque socius confessionis, ac Sacramentorum administrationis, casibus exceptis easdem Moniales absque S. Congregationis, licentia, alloqui non possunt, Sel. *d. cap. 30. num. 19. vbi dicit sic fuisse resolutum per eandem S. Congr. in Nolana 21. Februarij 1617.*
- Confessario assignari debet socius, qui ipsi iuxta sacre Congregationis decreta assistat, sitque ætatis ultra 50. annorum, vitaque exemplaris, sine quo monasterij septa Monialium agrotantium confessionium audiendarum gratia ingredi non potest, ex cod. Sel. *d. loco.*
- Confessarij Monialium, postquam administraverint sacramentum extremæ Vnctionis Monialibus infirmis, atque animas earum Altissimo commendaverint, non amplius ibi morètur, sed & hortari eas ad benè moriendum alijs Monialibus sic curæ, Aldan. *d. tit. 25. num. 19. vbi dicit ita fuisse decisum per eandem S. Congr. 13. Septembris 1583. addens Confessarios nullatenus ingredi posse monasterij Monialium septa prætextu comitandi operarios, medicos, chirurgos, vel alios.*
- Moniales vigore facultatis in Bulla Cruciatæ concessæ (quatenus ad eas pertineat gratia ex dicta Bulla) non possunt alios Confessarios, præter eos, qui ad audiendas ipsarum Monialium confessiones ab Ordinario approbati fuerint, eligere, refert decisum Nicol. Garc. *de benef. part. 2. cap. 5. num. 64.*
- Confessionalia ex sacrificijs, & locis occultis, ac remotis amoveri debent, & collocari in Ecclesijs exterioribus Monialium, vt per Aldan. *d. tit. 25. num. 16. qui refert ita decisum ab ead. S. Congr. sub die 29. Novembris 1605. & si Moniales in hoc renitentes fuerint, interdicti debent, ex cod. Aldan. citato loco, vbi testatur ita resolutum ab eadem S. Congr. in Faentina 7. Martij 1617.*